

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

D'HISTORIE VAN STERKE JAN

Een wagenspel

1880
door

Jurgen Vandeweert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2018

Nr.3466

PERSONAGES

(0à1 dame – 2à3 heren)

VERTELLER (d/h) :

STERKE JAN :

PIER, het geraamte :

DECOR

Een open haard, tafel, 2 stoelen

KORTE INHOUD

Volgend verhaal is een zedenschets in de stijl van de middeleeuwse wagenspelen. Het vertelt over sterke Jan, die zo sterk is als een paard en van niemand schrik heeft. Op een dag wordt hij uitgedaagd om een nacht in een spookhuis door te brengen. Hier komt hij het geraamte Pier tegen. Door zijn slimheid en onverschrokkenheid slaagt Jan erin de geest zijn zielenrust te geven. Als beloning ontvangt hij van de geest drie potten met gouden munten.

(de verteller komt op)

VERTELLER : Komt dat zien, komt dat zien, komt dat zien.

Karl, Steven, Eric en ook Sien.

Wij spelen voor jullie weer
een historie voor de eerste keer.

(De personen die Jan en Pier spelen komen op in gewone kleren.)

PIER : Ik vraag 't slechts één maal,

Wat is dat hier voor een kabaal?

STERKE JAN : Wat is me dat met dat roepen?

Wij moesten niet lang zoeken,

Om u dra te vinden.

Wat staat gij u op te winden?

PIER : Wie heeft er in uw gat geblazen?

VERTELLER : Hoor, ik zal u verbazen.

Met een historie oud, maar goed.

't Is zo hoe een vertelling zijne moet.

PIER : Is het zo dat ge ons vermaak

bezorgt blaaskaak?

STERKE JAN : Zijt ge in uw sas,

begint dan ras.

Omhooggevallen tétu,

Begint dan nu.

VERTELLER : 't Is al goed, 't is al goed

Ik vertel u met spoed

Het verhaal van Sterke Jan.

*(de persoon die Jan speelt begint zich om te kleden naar zijn personage Jan.
Hij doet dit zichtbaar voor de toeschouwer, op het podium waar kleren
klaarliggen.)*

Een beer, een boom van 'n man.
Hij was zo sterk als een paard.
Daarom trok hij menig boot langs de vaart.
Dat was zijn taak, dat was zijn werk.
Sterke Jan was beresterk.
Op een dag hield hij een paard boven 't hoofd.
Hadt ge 't niet gezien, ge hadt het niet geloofd.
Zo ving hij eens een tiental bandieten bij de kroeg.
Die hij samengebonden op één hand naar de meier droeg.
Een andere keer, zijn paard was ziek,
nam onze Jan heel rap en kwiek
Dat ros zacht op zijn schoot
en je kon zien, die knol genoot.
Ge hoort, Jan die had enorm veel kracht.
Wat hadt ge anders van hem verwacht.
Vandaar kreeg hij door 't volk zijn naam.
Sterke Jan, ver reikte zijn faam.
Jan woonde ooit, op de kassei.
Een wijk in Vilvoorde, gelooft mij
maar....
Juist over 't kanaal,
Daar begint mijn verhaal.
Op een dag heel lang gelee'en
Kwam ik Jan tegen, heel alleen.
Jan was op weg naar de stad.
Dorst stuurde hem op pad.
Op de weg naar Grimbergen kwam ik hem tegen.

(Pier gaat weg en kleed zich zichtbaar voor de toeschouwer om in zijn personage van geraamte. Verteller tegen Jan, die -nu anders gekleed- begint mee te spelen)

Dag Jan, naar waar leiden u Gods wegen?

STERKE JAN : Ik zweer op mijn blote borst,

‘k ga naar de stad, want ik heb dorst.

Ik zal daar zwelgen menig kroes.

VERTELLER : En daarna uitslapen uwen roes.

STERKE JAN : Daartoe bestaat een kans.

VERTELLER : Jan, zijt gij genoeg mans?

Met uw voeten wil ik niet spelen.

Ik wil u een geheim meedelen.

STERKE JAN : Ge maakt mij nieuwsgierig en curieus.

Spot ge met mij, of zijt ge serieus?

VERTELLER : Gene zever en geen zwans.

Sterke Jan, dit is uw kans.

Ge moogt het wete(n)

Krijgt van mij een vat mede

als gij doet wat ik vraag.

STERKE JAN : Een vat? Dat hoor ik graag.

Wat moet ik daarvoor doen?

VERTELLER : ‘k Zal ’t u zeggen, gij se kapoen.

Deze nacht in de achterstraat,

Moet gij klaar en paraat,

maar zonder vrees en angst,

dat duurt immers altijd ’t langst,

blijven voor de hele nacht

in ’t leegstaand huis, nummerke acht.

STERKE JAN : Hahaha, ik lach, en lach.

‘k ben niet bang van nacht, noch dag.

Ik heb geen angst om daar te gaan.

VERTELLER : Op de dag van volle maan,

Uit een wolk van rook,

Verschijnt om middernacht een vrees’lijk spook.

Het is een geraamte niet dun of dik.

STERKE JAN : Maar van Sterke Jan heeft het grote schrik.

VERTELLER : Voor dit spook bestaan geen wetten.

Toch moet ge goed opletten.

het brak menigeens nek,

Hiervoor moet ge zijn goed gek.

Wees niet lomp en al te blood,

anders wordt dit spook uw dood.

STERKE JAN : Wat een gezever en gepreek.

Van Sterke Jan, wordt dit spook bleek.

Ik doe het sidderen en beven

en gauw naar elders zweven.

Hopelijk is 't op tijd en niet te laat,

anders wordt Jantje kwaad.

Daarom zweer ik een dure eed.

Zet dat vaatje al maar gereed.

VERTELLER : Laat die grappen en die grollen.

Dat spook laat niet met zich sollen.

Ge kunt het niet lijk oude wijven,

met gezaag het huis uitdrijven.

Kan ik u nog van dienste zijn?

STERKE JAN : Bezorg me koekendeeg, een pan en een fles wijn,

Zodat ik ietwat eten kan.

Daarna breek ik de ban.

Ik vertrek nu met een ruk.

VERTELLER : Sterke Jan, veel geluk.

(Jan gaat af.)

Zo ging Sterke Jan op pad.

Ging het lukken? Wie weet dat?

Jan, die ging op de baan,